עיריית יהוד-מונוסון

ישיבת מועצת עיר

מן המניין

מס׳ 12/26

מיום 5/10/2026

פרוטוקול ישיבת מועצה מן המניין מס׳ 12/26
שהתקיימה ביום 5/10/26 בשעה 18:00 בבניין העירייה

נוכחים:

אמנון סעד	- ראש העיר
שמואל רוטמן	- מ״מ וסגן ראש העיר
יוסי חזן	- סגן ראש העיר
שימי בונפיל	- סגן ראש העיר
יובב גוניקמן	- משנה לראש העיר
ויקטור ג׳נח	- חבר מועצה
משה מגן	- חבר מועצה
ורדי בושרי	- חבר מועצה
חיים איפרגן	- חבר מועצה
ברק עטרי	- חבר מועצה
הדר מימון	- חבר מועצה
דוד מזרחי	- חבר מועצה
יעלה מקליס	- חברת מועצה

חסרים:

ליאור גלבוע	- חבר מועצה
דוד חדד	- חבר מועצה

סגל:

גל לניאדו	- גזבר העירייה
עו״ד רוני חלמיש	- יועמ״ש
ליאור בוקר	- מנהל אגף השירות לתושב
מריאנה בן יוסף	- מנהלת אגף חינוך
יעקב דץ	- מנהל הסכם הגג
שרון מאירוביץ׳	- דוברת העירייה
שני משיח	- מנהלת אגף תקציבים
חי מיטלמן	- עוזר ראש העיר

<u>על סדר היום:</u>

1. **דבר ראש העיר.**
2. **אישור מועצת העיר לעדכון תקציב 2026.**

<u>פרוטוקול</u>

סעיף מס׳ 1 - דבר ראש העיר

<u>אמנון סעד:</u> טוב, אנחנו רוצים להתחיל עם זה שגל ושימי-

<u>ויקטור ג׳נח:</u> רגע, רגע, הדר.

<u>הדר מימון:</u> נו?

<u>ויקטור ג׳נח:</u> בקשר לגמלאים, אתה רוצה להגיד?

<u>הדר מימון:</u> אמרתי לו, דיברתי איתו.

<u>ויקטור ג׳נח:</u> אה.

<u>אמנון סעד:</u> כן.

<u>ויקטור ג׳נח:</u> באמת צריך לדאוג להם, לא?

<u>אמנון סעד:</u> אז תדאג להם. למה אתה לא דואג?

<u>ויקטור ג׳נח:</u> אני דואג לגמלאים של העירייה.

<u>אמנון סעד:</u> גמלאים בכלל אתה צריך לדאוג.

<u>ויקטור ג׳נח:</u> אבל לא כל יהוד, כל יהוד זה אתה ושימי ויוסי, שלושת הסגנים.

<u>אמנון סעד:</u> מאה אחוז. אנחנו מחפשים מקום לשכור אותו, אנחנו נשכור מקום.

<u>ויקטור ג׳נח:</u> יש אצלי בבית, יש מקום.

<u>אמנון סעד:</u> בסדר, אצלך אבל זה כל כניסה 100 דולר.

<u>ויקטור ג׳נח:</u> 30 שקל.

<u>אמנון סעד:</u> טוב. גם הרבה בשבילם. טוב, בדבר ראש העיר אני רוצה להגיד שהשבוע נפטרה חברה שהייתה פה חברת מועצת עיר ב-2003 מטעם מונוסון, פנינה דנה. אתמול היינו בלוויה שלה. הגיעו המון המון אנשים מכל מיני מקומות. הספידו אותה בכל מיני דרכים, גם אני. משה רוצה לומר כמה מילים וגם רוטמן, אז בבקשה.

<u>משה מגן:</u> רוצה להתחיל, רוטמן?

<u>אמנון סעד:</u> לא, אמרתי משה ראשון.

<u>שמואל רוטמן:</u> משה, אתה ביקשת.

<u>אמנון סעד:</u> כן.

<u>שמואל רוטמן:</u> אתה גם הצעיר שבחבורה.

<u>אמנון סעד:</u> כן.

<u>משה מגן:</u> פנינה דנה. חברת מועצה הייתה פה עד לפני 13 שנה, כשראש העיר היה יוסי בן דוד והייתי יחד איתה בקואליציה בזמנו והוותיקים פה מכירים אותה בוודאי אבל הכרתי אותה עוד קודם. כבר לפני 55 שנה כשעברתי למונוסון היא הייתה מזכירת המועצה, מאוד מאוד דומיננטית. כולם הכירו אותה כבר מאז אבל ההיכרות שלי איתה הייתה שטחית. לפני 33 שנה נבחרתי להיות סגן ראש המועצה במונוסון והיא הייתה מזכירת המועצה. זו הפעם הראשונה שהתוודעתי אליה, בנסיבות שהיא הייתה מאוד לויאלית וקשורה לראש העיר הקודם, שלא עבר את הבחירות.

אמנון סעד: הלוי?

משה מגן: הלוי, וכשבא ראש מועצה חדש והיא הייתה, וכולם חשדו איך העסק הזה יעבוד עם אישה מאוד לויאלית לקודם, ואיתו, איך היא תהיה עם החדש, והפלא ופלא, אישה מקסימה, היא יודעת בדיוק את הדברים, והדברים קרו בצורה בלתי רגילה. עבדתי איתה אז 5 שנים בקדנציה ו-5 שנים בקדנציה פה. שמוליק יגיד עליה את הדברים הטובים, ויש לה המון, אבל דבר אחד לפעמים מאפיין בן אדם. הוא נמדד גם בזה. להיות נחמד כל הזמן ולרצות ולפעמים לשתף פעולה, זה דבר בשגרה, אבל לפעמים כשזה נתקע וזה רגשי והכל, אתה, פתאום הבן אדם מתגלה. כשנבחרנו במונוסון, היו 34 עובדים והמשכורות שלהם היו מאוד חלשות, מאוד קטנות, והם כולם קיטרו בצורה בלתי רגילה. עשינו רפורמה, אני לקחתי את התיק לידי, ראיינתי את כל האנשים, בדקתי את המשכורות. מסתבר שראש העיר הקודם העלה משכורות לשתיים, לה ולעוד מזכירה בבית ספר, ולאחרים הוא לא נתן וזה גרם למרמור גדול. כשעשיתי את התיקון, באופן טבעי העליתי לכולם חוץ מ-

אמנון סעד: פנינה.

משה מגן: פנינה והשנייה. עכשיו לך תתמודד עם בן אדם שהוא מרגיש שהוא נפגע. היא טענה שמגיע לה ממילא ועכשיו כולם מקבלים והיא לא תקבל? והשנייה מאוד לחצה עם בעלה ונהיו ברוגז אבל פנינה גילתה אצילות בצורה בלתי רגילה והייתה לי איתה שיחה ובזה היא נמדדה. אמרתי לה פנינה, והיא קיבלה את זה בצורה בלתי רגילה ואתה רואה את הבן אדם. כשמדובר בשכר והכל, זה לא, ובאמת ככה היא תיפקדה במשך כל הזמן. אמיתית, נכונה, יודעת לעשות את הדברים נכון ואהובה בצורה בלתי רגילה על כל האנשים שמכירים אותה. מי שלא מכיר אותה הוא תמיד חושב וחושב שהיא ככה וככה וככה. כשאתה מכיר אותה אתה רואה שהיא בן אדם. כשהיא נפטרה היא הייתה בת 78. לפני כן, שמוליק יספר, הייתה לה קריירה צבאית. אנחנו באמת במונוסון איבדנו אחת שעד לפני שנה-שנתיים היא הייתה מארגנת את טקסי יום הזיכרון והיא הייתה נפלאה ואיבדנו אותה והמילים האלה לזכרה.

אמנון סעד: כן, שמוליק.

שמואל רוטמן: כן, אני אנסה לקצר. כמו שהוא אמר, יש עוד הרבה דברים, באמת דברים טובים להגיד עליה. אני הכרתי אותה כשהתגייסתי לעתודה ב-1968.

שימי בונפיל: זה לפני הספירה?

שמואל רוטמן: 1968.

אמנון סעד: שימי שואל אם זה לפני הספירה.

הדר מימון: חמישים שנה אחר כך.

חיים איפרגן: היה יהוד?

הדר מימון: חמישים שנה אחר כך.

יעלה מקליס: תקופת הצלבנים.

שמואל רוטמן: כשהגעתי קראו ליחידה 5 ורבע ואת מי שהכרתי קודם זה היה את בעלה איציק, איציק דנה. איש יקר מאוד, שאיך אומרים, שייבדל לחיים ארוכים, ואני למעשה החלפתי אותו בתפקיד של קצין טכני בסיני והוא אז כבר ניהל רומן עם המזכירה של מפקד היחידה.

אמנון סעד: עם פנינה?

שמואל רוטמן: עם פנינה.

הדר מימון: תגיד, זה על פנינה?

שמואל רוטמן: אמרתי על פנינה, עכשיו דיברתי על פנינה, ואולי פעם אחת תקשיב ואל תעיר על כל דבר. כמה דקות, לזכרה של חברת מועצה לשעבר.

הדר מימון: אם זה לזכרה-

שמואל רוטמן: בהלוויה של אתמול הוא אמר שאמרו שהיא חיפשה מהנדס והוא חיפש קשרים בצמרת. אז ככה הם הכירו. בקיצור, הכרתי אותם. עכשיו, היא הייתה אחר כך באמת ראש הלשכה של מפקד 8200, כבר אז חיילת צעירה וזה, דומיננטית מאוד. אי אפשר היה, איך אומרים, לפספס אותה. אני חייב לה כמה התנצלויות, לא את כולן אני אפרוס פה אבל אני אז בזמנו עמדתי להתחתן, חיפשתי איפה לגור ועברתי פה, הייתי נוסע מבני עטרות ל-8200 וראיתי על הכביש במונוסון מתחילים קוצים כאלה של בניינים וזה. לא ידעתי מה זה, התעניינתי. מתברר שאז התחילו לבנות את רח׳ רימון, בתים כאלה של 100 מטר מרובע, של שיכון עובדים וזה. עכשיו, הלכתי לבדוק, המחיר היה משוגע, במחירים של אז, 72 אלף שקל, אה, לירות

הדר מימון: אז היית גר במושב או במונוסון?

שמואל רוטמן: במושב, גרתי במושב, איזה מונוסון. מונוסון הייתה בשבילנו שכונת פועלים מסכנה, ככה הסתכלנו על מונוסון. עכשיו בקיצור, אבא שלי אמר לי אל תהיה חמור, תקנה וזה, עכשיו בשביל פסיכולוגית, בשביל להצדיק לעצמי סיפרתי גם לאיציק ופנינה וקנינו יחד והחלטנו בשביל להישאר חברים, לא לקנות באותו דו משפחתי, לא גב אל גב. לימים פנינה טוענת שהיא שכנעה אותי לבוא למונוסון אבל זה אני אסגור איתה רק, היא תגיע לגן עדן, אני לא יודע, אם אני אגיע, נסגור איתה את זה.

אמנון סעד: במבחני קבלה.

יוסי חזן: עד שהיא תגיע היא תחכה לך הרבה.

שמואל רוטמן: כן.

אמנון סעד: כן.

שמואל רוטמן: תראו, באמת היא הייתה מאוד פעילה וכו'. אני כתבתי את זה גם לחברי המועצה אני חושב, וגם ראש העיר הזכיר את זה בלוויה, שבנוסף לכל הפעילויות שלה, באמת, היא הייתה עסוקה המון והגברת הזאת גם לא בגיל צעיר, התנדבה והייתה ליצן רפואי בשיבא.

משה מגן: נכון.

שמואל רוטמן: ואני אומר שהדבר הזה. אה, כבר אז?

גל לניאדו: אז היה כזה דבר? מעניין.

שמואל רוטמן:כן, ליצן רפואי, שאתה לא יודע מה זה, זה באמת להיות, זה מלאכים.

יעלה מקליס: לילדים אונקולוגים.

שמואל רוטמן:כן, אז זה הצד שלה. היא בסוף חלתה, כמה שנים סבלה, היא קיבלה את זה בכבוד רב, כאילו בגבורה ותהיה נשמתה צרורה בצרור החיים.

כולם יחד: אמן.

אמנון סעד: תודה.

ברק עטרי: אני רוצה להוסיף משהו שנייה. קודם כל ראשית אני לא מכיר את פנינה ולא את משפחתה ואני משתתף בצערם אבל גם היום אני חושב שאיבדנו פה פעילה חברתית מאוד יקרה שלנו, מרים זינר, שהייתה פה פעילה באמת בהרבה מאוד מקומות-

שמואל רוטמן: מתי היא נפטרה? מתי היא נפטרה?

ברק עטרי: היום בבוקר. אני רוצה להגיד שמכאן אנחנו משתתפים בצער המשפחה.

שמואל רוטמן: בהחלט.

הדר מימון: אני רק רוצה להגיד בעניין של לדבר על החיים, לא רק על המתים, ושיהיה זכרה ברוך של הגברת פנינה, אבל יש 100 נשים מבוגרות ביהוד שהולכות למועדון של הפנסיונרים, צריכות פתרון. הפתרון הזה זה דבר שהוא דחוף להן. דיברתי עם אמנון, אמר שהוא ימצא לזה איזשהו פתרון דחוף. אני מקווה שהדבר הזה יסתיים.

אמנון סעד: טוב, אנחנו בסעיף מספר 2.

יעלה מקליס: הדר, איזה מועדון?

הדר מימון: בית העם שם, העיפו אותם מבית העם, סגרו לו את בית העם.

אמנון סעד: אתה משתמש במילה לא יפה. מה זה "העיפו"?

יובב גוניקמן: מה זה זרקו אותה? לא זרקו. מה, זרקו סתם?

הדר מימון: סגרו להם את בית העם.

אמנון סעד: המקום מסוכן לשהייה בו. זה שאדון לונדון-

הדר מימון: אבל הם ממשיכים להפעיל אותו.

אמנון סעד: זה שאדון לונדון ממשיך להפעיל את המקום כנגד החוק זה עניין אחר. יש בעיה קונסטרוקטיבית שם ולכן המהנדסת הוציאה לזה צו סגירה.

הדר מימון: הדברים שלהם בפנים, סגרו להם את זה בפנים.

אמנון סעד: אנחנו יודעים. אז לא העפנו אותם משם, הוציאו אותם משם ממש מהר כדי שלא ייפגעו. זה קרה אגב בעוד מקום. אנחנו עכשיו מחפשים למקום הזה, באתר ההנצחה ההוא מקום זמני. אין להם סבלנות, כמו ילדים בגיל 4.

ברק עטרי: אין להם זמן, זה לא אין להם סבלנות.

הדר מימון: האנשים האלה בגיל 80.

אמנון סעד: הדר, אנחנו מחפשים להם מקום. אם אתה מכיר, תשמע.

יובב גוניקמן: אתה מכיר מקום, הדר?

אמנון סעד: אני לא אוהב שרלטנות. אנחנו מחפשים, לא מצאנו. חיפשנו כמה מקומות כדי לשכור ויש לזה תקציב. אז בוא, לא חוכמה לבוא להגיד. אמרת שדיברת איתי ובכל זאת אתה מעלה את זה. מה רצית להשיג פה? אני לא יודע. אנחנו כבר שלושה שבועות מנסים.

הדר מימון: לא, אני רק רוצה להגיד שאנחנו פה דנים כל כך יפה על אנשים שהלכו לעולמם ויש עדיין אנשים חיים מבוגרים, צריך לדאוג להם.

יובב גוניקמן: אבל הדר, מה אתה רוצה לעשות כשיש צו סגירה?

אמנון סעד: די, נו, די.

ברק עטרי: המקום לא ניתן לשיקום? אני שואל.

אמנון סעד: המקום ניתן לשיקום רציני. הם לא יהיו שם בחודשים הקרובים, לכן אנחנו חייבים למצוא איזשהו מקום שייתן לנו גרייס לחצי שנה. מה גם, שאנחנו באמצע משפט איתם או לקראת הסוף אז אני מקווה שזה יסתדר.

סעיף מס׳ 2 - אישור מועצת העיר לעדכון תקציב 2026

אמנון סעד: טוב. אישור מועצת העיר לעדכון תקציב 2026. גל?

גל לניאדו: כן, צריך להקריא את דברי ההסבר. אתם רוצים שאני?

אמנון סעד: בבקשה תקריא. אז מי? אני?

גל לניאדו: תקציב העירייה מאושר. אני מקריא מתוך דברי ההסבר שהעברתי לכם את זה בתקציר מסודר, את עיקרי השינויים בצד ההכנסות ובצד ההוצאות. ממש מתומצת בצורה טובה, לדעתי. עדכון התקציב מסתכם בהגדלתו ב-2.9 מיליון ₪. גידול צפוי בהכנסות, יש לנו כאן שינוי בצד ההכנסות. גידול צפוי בהכנסות מימון השקעות העירייה בסך 3.8 מיליון ₪ לעומת התכנון.

ברק עטרי: על מה אתה מסתכל, אם אפשר?

אמנון סעד: בדף הראשון.

יובב גוניקמן: בדף הראשון.

גל לניאדו: אני מקריא את דברי ההסבר לעדכון תקציב 2026. בסדר? יש שם תמצות שהוא ממש תמצות כזה שנותן את עיקרי השינויים מלמעלה.

ברק עטרי: הוצאות והכנסות.

גל לניאדו: כן. עכשיו אני מתחיל בצד ההכנסות. בסדר?

הדר מימון: בנספח א׳ אתה קורא?

גל לניאדו: כן, זה ממש בעמוד הראשון של הזימון, ממש בעמוד הראשון, לא צריך לדפדף אפילו. אז קודם כל, עדכון התקציב מסתכם ב-2.9 מיליון ש״ח. בסדר? אנחנו מ-309 מיליון ש״ח ל-312 מיליון ש״ח מביאים אותו בעדכון תקציב. איזה שינויים יש לנו בצד ההכנסות? יש לנו גידול בהכנסות מימון, גידול צפוי בהכנסות מימון של 3.8 מיליון ש״ח. גם כן יש לנו עודפי מזומן מאוד גבוהים כתוצאה מתשלום ההיטלים. תשלום ההיטלים בתחילת שנה של ״אאורה״ על ויצמן-אשכנזי.

גם תשלום היטלים במתחם מוהליבר. אחד מהם ששילם כבר היטלים (מתחם 5), וכמובן כספים של רמ״י בעצם, כספי השבחה של רמ״י, חלף השבחה. אז יש לנו כאן תוספת של 3.8 מיליון ש״ח שבעיקר זה גם כן מהשקעות העירייה בשוק ההון, שעדיין ממשיך לשאת ריבית כמעט כפולה, תשואה כמעט כפולה, סליחה, לא ריבית.

ויקטור ג׳נח: כמה?

גל לניאדו: מהריבית על הפקדונות. אנחנו בערך ב-7% תשואה, 6.5%.

ויקטור ג׳נח: אחוז אחד יותר. אחוז יותר, זה הכל.

גל לניאדו: לא, התשואה עד עכשיו של הפקדונות ברמה שנתית היא בערך 3.75 עד 4.

ויקטור ג׳נח: כן, אבל אם היית שם את זה ב(לא ברור) היית מקבל 6.

גל לניאדו: אז אנחנו פי שתיים בדיוק, בינתיים, אני מזכיר שזה בינתיים אבל הבינתיים הזה כבר שנתיים.

ויקטור ג׳נח: אם הוא נתן 12, אז למה לא (לא ברור)?

גל לניאדו: רגע, אז יש לנו גם תוספת של 3.8 מיליון ש״ח שנותן לנו בהכנסה לתקציב. יש לנו גידול בהכנסות מקבלנים, מיזמים, בגין דמי שימוש במקרקעין עירוני. זה כל הפעילות מטעם של יועץ שמלווה אותנו כאן מטעם החכ״ל, מכרז שנעשה בחכ״ל והוא מלווה אותנו כאן גם בגביית דמי השימוש מהיזמים גם בתוך העיר הישנה הוותיקה, שזה ישירות מול העירייה, וגם מול השכונות החדשות. בינתיים זה רק ב״גדות״, מול החכ״ל, ששם אנחנו מקבלים 50% מההכנסה ואנחנו לא משלמים את ההוצאה בגינו. הנושא הזה, עודף 0.8 מיליון ש״ח, זו כבר שנה שנייה שהוא מניב לנו יותר ממה שתכננו. יש לנו כאן ישיבות מידי רבעון עם היועץ הזה, שלי ושל שני, והוא מעדכן אותנו ממש גם ברמת און ליין בנושא הזה. יש לנו כאן קבלת דיבידנד כפול מ״מי אונו״. אנחנו צופים השנה לקבל דיבידנד כפול. גם קיבלנו את הדיבידנד בגין 2024 שכבר נכנס לקופת העירייה בסך 1.1 מיליון ש״ח, וגם דיבידנד בגין 2025 שצפוי להתקבל בסוף 2026 שעדיין יש את הפטור ממיסוי של משרד האוצר על זה של 2.5 מיליון ש״ח, כ-2.7 מיליון ש״ח. ביחד זה נותן לנו הרבה יותר ממה שתכננו אז כאן יש כאן גידול של 1.9 מיליון ש״ח.

ברק עטרי: אז על כמה מדובר, הגידול בדיבידנד?

גל לניאדו: הנה, תסתכל על מה שכתבתי.

ברק עטרי: ראיתי, רשום פה 1.9.

גל לניאדו: מעבר לתכנון. כלומר כל דבר שאני כותב פה זה מעבר לתכנון שתכננו בתקציב המקורי, בסדר? או מעבר או מתחת, עוד מעט נגיע, גם יש.

ברק עטרי: אוקיי.

גל לניאדו: יש לנו צפי לגידול נטו בהכנסות ממשרד החינוך של 1.3 מיליון ש״ח מעבר לתקציב המקורי. יש לנו כאן משהו שלא צפינו את הכניסה של הכספים האלה בעוצמה כזאת וזה כן נכנס. זה קצת מחפה לנו על הנושא של עוטף נתב״ג כרגע וזה קבלת מענקי תמרוץ בנייה בגין 25׳ ו-26׳. יש כאן שני מענקים. 1, משרד האוצר ישירות שמשלם לנו בגין היתרי בנייה שיצאו ב-2025 ומענק שני שגם מתוקצב על ידי משרד האוצר אבל משרד הפנים מעביר לנו גם כן בגין היתרי 26׳ אז יש כאן מענק משני מקורות שונים. וקיבלנו את ה-4.3, מתוך ה-4.3 מיליון ש״ח כבר קיבלנו 3.2 מיליון ש״ח, עוד כמיליון ₪ אנו אמורים לקבל מתוך ה-4.3 עד סוף השנה, זו התחזית שלנו. כתוצאה מכל הגידולים האלה, אנחנו, תסתכלו על הסעיף הבא, אנחנו מתכננים להעביר 5.5 מיליון ש״ח פחות מהקרנות לתקציב הרגיל. למעשה אם לא היינו מבטלים את זה, אז התקציב שלנו היה גדל בעוד, לא ב-2.9, הוא היה גדל ב-8.5 מיליון ש״ח, בסדר? אבל אנחנו מחזירים את זה לקרנות, שיילך לצרכי פיתוח. הנה למועצה הקרובה אנחנו רוצים להביא את התב״ר למה שבונים ליד התיכון, על הגבעה הזו, על המבנה לבני עקיבא. מעל 4 מיליון ש״ח העלות של זה, אז זה מהמקורות האלה. זה מתפנה לביצוע הזה, לביצוע פיתוח. יש לנו קיטון בהעברות ממשרד הרווחה אבל יש כנגד זה קיטון בהוצאות ממשרד הרווחה. שם השוני הוא בעיקר בנושא השמות, מספיק שיש... השמות זה כוונה של מוגבלים.

שימי בונפיל: חינוך.

גל לניאדו: לא לא לא, רווחה אני, מוגבלים וכל הנושא של רווחה. אם יש מוסדות שיקומיים או כאלה או כל מיני, מוציאים פחות או יותר, עוברים מיהוד, נכנסים ליהוד, אז התנועה בנושא הזה היא משמעותה הכספית היא גבוהה מאוד. ויש עוד פרויקט אחד מאוד גדול, פרויקט של טיפול בעוני שתיקצבנו את כולו לביצוע ב-2026 אבל בפועל הביצוע שלו הוא לוקח יותר זמן. הוא מתחיל, עכשיו הוא רק מתחיל לקבל הוצאה. אנחנו מתחילים לבצע את ההוצאה, הוא יהיה בשיא שלו ב-2027 ולכן ההוצאה שלו תזוז קצת מ-2026 ל-2027. אז הקיטון במשרד הרווחה הוא גם מקביל בהוצאה ובהכנסה, בסדר? יש לנו הפחתת צפי תקבולים מאגרות בנייה. אנחנו עשינו ממש תחזית מסודרת עם אמיר בוים ועם אוקסנה על כל הנושא של אגרות הבנייה שנקבל ב-2026. ממש מפורט בגיליון מסודר ועוד אני ושני לקחנו ועשינו על זה מקדמים. הם אמרו איקס, אנחנו עשינו 0.8 איקס. על כל דבר עשינו מקדם ביטחון. למרות כל זאת, יש לנו כ-2 מיליון ש״ח הפחתה, מ-10 מיליון ש״ח ל-8 מיליון ש״ח בערך.

אבל צריך לזכור שבמרץ גם היה פה את כל הנושא של מלחמה עם איראן, אז זה גם כן יכול להיות שהזיז פרויקטים, בעיקר פרויקט, יש לנו אסיה סיירוס, הוצאת היתרים בגדות שזה זז מ-2026 ל-2027 והוצאת היתרים נוספים במוהליבר שגם כן זז מ-2026 ל-2027.

אמנון סעד: נכון.

גל לניאדו: בעיקר זה הדחייה של 2 מיליון ש"ח שזה זז. עכשיו, זה בצד ההכנסה. עכשיו מה השינויים בצד ההוצאה?

משה מגן: מילה אחת.

גל לניאדו: כן, בבקשה.

משה מגן: הדברים האלה או חלק מהם הוזכרו בבסיס התוכנית?

גל לניאדו: מה זה בסיס התוכנית?

משה מגן: בתוכנית שהוגשה לשנת 2026.

אמנון סעד: כן, זה מה שהוא אומר לך.

גל לניאדו: רגע רגע, אני אסביר. עוד פעם אני אחזור לבסיס.

יעלה מקליס: יש פה תקציב עלות של המזגן?

שימי בונפיל: אנחנו כרגע בסכסוך איתו.

גל לניאדו: אני אגיד רגע עוד פעם, משה, או שאני אחזור לבסיס כמו שאמרתי.

יעלה מקליס: אבל אנחנו לא רוצים שלגל יהיה חם.

גל לניאדו: אני אחזור לבסיס, בסדר? אני עובר אתכם, יש תקציב לשנת 2026 שהוא מאושר, שהוא בסכום של 309 מיליון ש"ח שאישרנו אותו בסוף 2025, שם כל ההסברים והמצגת והכל. עכשיו אנחנו מעדכנים בסך הכל את התקציב הזה. יש גם סעיפים שלא מעודכנים, לא כולם מעודכנים, בסדר? ועכשיו אני מסביר את העדכונים הגדולים בתקציב, עכשיו שאני מביא לכם, רק את העדכונים אני מסביר, לא את בסיס התקציב, אני לא חוזר עכשיו להתחיל להסביר יש לנו 17 תקנים ברווחה ועוד 20 בזה ומתחיל להסביר לכם את הכל. אני לא, זה אנחנו נהיה ב-2027 נתחיל מההתחלה ונסביר לכם את התקציב של 2027.

משה מגן: אין משהו שב-2025 אמרנו יש לנו צפי לקבל 2 מיליון ₪ ועכשיו אתה מזכיר שה-2 מיליון ש"ח נכנסו?

גל לניאדו: כן. זה כל אלה.

משה מגן: זה כל אלה.

גל לניאדו: זה בדיוק כל הדברים האלה. אני מסביר לכם, עוד פעם אני חוזר רק בשביל הדוגמא, משה. רק כדי שעוד פעם אני אסביר, אני מסביר ואני אומר, תסתכל על הסעיף הראשון, אני אומר לכם, חברים, תכננו 3.8 מיליון ש"ח, בתקציב המקורי תכננו 12 מיליון ש"ח הכנסות על השקעות העירייה. עכשיו כשאני עשיתי את התחזית החדשה, אני רואה שאנחנו נקבל לא 12 אלא 15.8 מיליון ש"ח אז אנחנו מעדכנים את זה בעוד גידול של 3.8 מיליון ש"ח ופה אני מסביר את כל הדברים הגדולים לצד ההכנסות שאנחנו מעדכנים. בסדר? עכשיו בצד ההוצאה.

ברק עטרי: שנייה, לפני זה, אני, לא, באמת, אחד מהגידול פה זה דיבידנד של "מי אונו".

גל לניאדו: כן.

ברק עטרי: שזה שני מיליון ש"ח שבסופו של דבר מי ששילם אותם זה אני, אתה וכל התושבים פה. בעבר, הכסף הזה, ככה אני הבנתי בזמנו, שהכסף הזה חולק בזמנו לתושבים כי לא רצינו לשלם מיסוי, נכון? ואני בא ושואל.

גל לניאדו: הייתה שנה אחת כזאת כי לא היה פטור ממס.

שמואל רוטמן: ביטלו את המס, ביטלו הנושא של המס.

אמנון סעד: הוא אומר יפה מאוד, חבר'ה, אני יודע מה הוא רוצה להגיד, אל תעזרו לו.

ברק עטרי: אז אני בא ושואל.

אמנון סעד: למה אנחנו לא מחזירים עכשיו את הכסף?

גל לניאדו: לא, יש את הפטור ממס.

ברק עטרי: בסדר.

אמנון סעד: אבל זה לא מה שהוא שואל.

גל לניאדו: אבל זו הייתה הסיבה, זה היה הטריגר.

אמנון סעד: גל, תנו לו לדבר. חבר׳ה, מה יש לכם אתם? הוא שואל עכשיו והוא רוצה להגיע לשאלה אם פעם אחת החזרנו, למה לא מחזירים עוד פעם? זה מה שהוא רוצה להגיד.

ברק עטרי: ולאן הכסף הזה בסוף באמת?

אמנון סעד: הכסף הזה מגיע בחזרה לציבור. אנחנו לוקחים אותו מהציבור ומחזירים אותו לציבור. דרך אגב, זו שירת הברבור, המדינה עלתה על זה שתאגידי המים רווחיים. כואב להם מאוד מאוד הלב, מאוד מאוד כואב להם הלב.

ברק עטרי: לי כואב בכיס.

אמנון סעד: לא.

ברק עטרי: לי כואב בכיס שאני משלם, מה לא?

אמנון סעד: אנחנו מדברים על העירייה עכשיו, אתה מדבר על עצמך.

ברק עטרי: אוקיי.

אמנון סעד: אני אומר החגיגה הזאת נגמרה מפני שרשות המים החליטה להעלות את המחיר של המים לתאגידים בצורה כזאת שאולי יהיה דיבידנד של 300-200-100 אלף ₪. אכלו לנו את הכסף, בקיצור זה גם לא יחזור, לא לציבור ולא לעירייה.

גל לניאדו: כן, 2027 וקדימה.

אמנון סעד: סע.

גל לניאדו: טוב, עכשיו צד ההוצאות, אנחנו עוברים לצד ההוצאות, כלומר השינויים הגדולים בצד ההוצאה, מהתקציב המקורי לעדכון תקציב שאנחנו מדברים עליו, בעצם לאן הלך הכסף. אז קודם כל יש לנו הוצאות שכר וביטחון הקשורות למבצע ״שאגת הארי״, כבר 0.8 מיליון ש״ח הלך לכל הסיפור הזה. זה בערך מתחלק 0.6 מיליון ש״ח זה הוצאות שכר, שמתוכן-

שימי בונפיל: זה לא כזה הרבה.

גל לניאדו: כי זה סך הכל היה חודש אחד, תחשוב אם היה יותר.

שימי בונפיל: אז אני אומר זה לא כזה הרבה, לא הייתה לנו ברירה.

גל לניאדו: 0.6 מיליון ש״ח גידול בהוצאות שכר שמתחלק ל-0.3 מיליון ש״ח היה מענק מיוחד שהמדינה אישרה לתת לעובדים שבעצם השקיעו פה יותר וישנו פה. הרי אתם יודעים שהיו פה עשרות כוננים וישנו פה ומנכ״ל העירייה וצוותים שלמים אז הם קיבלו 300 אלף ש״ח מענק שהמדינה אישרה לתת להם, זה מתקציב העירייה, ועוד בערך 300 אלף ש״ח זה שעות נוספות וכוננות של כל מיני אנשים שהשאירו פה, חוץ מהמענק בעצם שקיבלו, ועוד בערך 200 אלף ש״ח מתוך ה-800 אלף ש״ח אלה הוצאות ישירות של המזון שנצרך פה לאלה שנשארו וקניות במקלטים למאווררים וכל מיני דברים כאלה קטנים, לא בינוי, בסדר? עוד 200 אלף ש״ח. אז בסך הכל העלות של המלחמה הישירה עלתה לנו 0.8 מיליון ש״ח ולשם הלך הסכום הזה. יש לנו הוצאות פינוי והטמנת אשפה, עוד 1 מיליון ש״ח. בעיקר אנחנו לקחנו איזה חסכון גדול מדי בנושא של פינוי האשפה וגם חירייה העלו לנו את התעריף, גם את התעריף וגם הכמויות טיפה עלו, אז העדכון כאן הוא 1 מיליון ש״ח לנושא הזה של האשפה.

ברק עטרי: סליחה שאני שואל. הכמויות עלו בעקבות מה? כי הרי יש לנו סך הכל בעיר באמת פינוי בינוי ובאמת ירד מלא דירות, מלא, אז על מה הגידול, באמת אני שואל?

גל לניאדו: אני חושב שזה קשור גם כן ל- אני אגיד מה, אני לא יודע, יש בזה גם קשר למלחמה. אני אגיד למה אבל יש פה קשר מסוים למלחמה כי זו עיר שהרבה עובדים נגיד, לצורך העניין במלחמה הרבה נשארים פה בבתים אז בחודש הזה ייצרו הרבה יותר אשפה, זה גם קשר. אני לא אומר שזה רק, אבל זה חלק מהנושא הזה. וחלק שני, זה גם אתה תמיד ביחס לאחרים. כלומר התקציב של חירייה הוא הכל יחסי. כלומר אם מישהו אחד מקטין אצלו כמויות ואתה נגיד לא שינית את הכמויות אבל העלות שלך תגדל, אתה מבין? כי התקציב שלהם מתחלק לפי כמות הטונות של האשפה שכולם מפנים, מחלקים את זה עלות לטון וזה ככה מתחלק על כולם. אתה מבין? אז זה נובע מכמה. וכמובן העלות של הקבלן, העלות של הקבלן זה לא קשור לכמויות. פשוט אנחנו, היה כאן בעצם מכרז חדש והיה איתו גם מו״מ ואיזושהי פשרה וסיפור שלם ובמכרז הזה אנחנו חשבנו בהתחלה בסוף 25׳ שהחסכון ל-2026 יהיה הרבה יותר גדול. עשינו חסכון גדול מדי והיה צריך לעשות חסכון יותר קטן. אם תשווה את זה ל...

אמנון סעד: 2024.

גל לניאדו: לא, ל-2025, תראה שאין לך גידול גדול מאוד. פשוט אנחנו עשינו חסכון גדול מאוד ועכשיו אנחנו חלק מהחסכון אנחנו מחזירים בעצם. לא הצלחנו לחסוך את כל מה שתכננו. בסדר? זה נובע משלוש הסיבות האלה. יש לנו גם תשלומי פרישה חד פעמיים, 0.7 מיליון ש״ח לעובדים שפרשו פשוט.

ברק עטרי: זה לעובדים שעזבו מהתיכון וזה?

גל לניאדו: לא, לא קשור לתיכון, חכה, עוד מעט נגיע. זו הבומבה הגדולה, עוד מעט נגיע. כן, אתה ציינת, זה הסעיף הבא, זה לא קשור לתיכון, זה עובדי עירייה. אחרי זה, ופה יש לנו סעיף גדול שלשם הלך לנו הרבה כסף לכל הנושא הזה של עיצוב התיכון. בסוף כשעושים מהפכה ועושים מהלך חדש ועושים פעולה חדשה ומכניסים את רשת ״אורט״ ואתה צריך ללכת ולשלם הוצאות של חברה שהיא בבעלות מאה אחוז של העירייה שהיא כבר עובדת עשרות שנים אז לכל הדבר הזה יש לזה עלות, לכל הדבר הזה יש עלות כבדה. אז אנחנו כאן הכנסנו בעצם בכל הנושא הזה הכנסנו עוד 3.4 מיליון ש״ח, שרוב הסכום הזה זה קשור לבעצם למעבר הזה של רשת ״אורט״. זה מחולק לשלושה חלקים. את זה אני חייב כן רגע לדבר על זה. יש לנו 1.128 מיליון ש״ח. אוקיי, אז יש לנו עלות ראשונה שקשורה למעבר הזה. זו עלות שאנחנו במכרז רשמנו שאנחנו נממן 50%, אנחנו על חשבוננו בעצם נממן 50% מעלות השעות החורגות, שבעצם רשת ״אורט״ יורשת מהחברה למוסדות חינוך. אתם זוכרים את הסיפור הזה שיש שעות חורגות שבשנה הראשונה אי אפשר להקטין אותן וצריך להמשיך את זה. זו עלות שבכל מקרה היינו צריכים לשלם אותה, דרך אגב. זו לא עלות נוספת.

אמנון סעד: כן.

גל לניאדו: זו עלות נוספת במהות אבל בעיקרון גם אם החברה למוסדות חינוך הייתה נשארת, זו עלות שהיינו צריכים לשלם אותה בכל מקרה.

אמנון סעד: השכר של העובדים היה נשאר לעוד שנה אחר כך אותו דבר.

גל לניאדו: בדיוק, אז זה עולה לנו 1.1 מיליון ש״ח. אלה השעות החורגות שאישר המנהל וכל הסיפור הזה, בסדר? כבר דיברו על זה הרבה, אני לא רוצה להרחיב על זה.

יעלה מקליס: יש כבר חוות דעת סופית?

אמנון סעד: לא, לא חוות דעת. יש דו״ח של הכלכלן שצריך להגיע אלינו כל יום.

יעלה מקליס: עוד לא הגיע?

אמנון סעד: לא, יגיע. אתם תדעו ממנו.

יעלה מקליס: טוב.

גל לניאדו: טוב, זה 1.1 מיליון ש״ח. זו כן עלות חדשה נוספת לנו עכשיו, עוד 843 אלף ש״ח שאנחנו אמורים עכשיו לשלם לרשת ״אורט״, אגרת תלמידי חוץ בגין התלמידים של יהוד מונוסון.

ברק עטרי: שאנחנו כמו תושבי חוץ, אבל אנחנו לא תושבי חוץ. זה מה שאני כאילו מנסה להבין.

גל לניאדו: בסדר, רגע, את זה אנחנו צריכים לשלם כי זה, אתה שולח אותם לרשת. בסדר? זו עלות חדשה וידענו אותה.

ברק עטרי: אבל הרשת היא פה בתוך יהוד.

גל לניאדו: עכשיו, מה שהוחלט הוחלט.

מריאנה בן יוסף: אני רוצה להעיר רק הערה. קוראים לזה עלות קיום, זו לא אגרת לימודי חוץ, עלות קיום התיכון.

ברק עטרי: עלות קיום?

גל לניאדו: בסדר, זו אגרת תלמידי חוץ. זה היה במהות של זה.

ברק עטרי: מה עם משרד החינוך?

הדר מימון: כמה זה עולה עלות הקיום הזאת?

ברק עטרי: 870 אלף ש״ח.

גל לניאדו: זו עלות נוספת שמתווספת שלא הייתה קיימת, בסדר? ויש לנו עוד עלות של 1 מיליון ש״ח.

ברק עטרי: עלות הקיום הזאת היא כל שנה? רק שנדע.

גל לניאדו: כן, ה-843 אלף ש״ח זה כל שנה. ה-1.126 מיליון ש״ח לפני זה, זה חד פעמי.

מריאנה בן יוסף: מים, חשמל ועלות מגמות.

יעלה מקליס: זה לא היה אבל עד היום, זה היה בתוך התקציב של התיכון.

גל לניאדו: נכון, ידענו, דנו על זה, בכל הנושאים האלה דנו.

יעלה מקליס: נכון. גם אז לא הסכמנו, גם עכשיו אנחנו לא מסכימים.

גל לניאדו: רגע, עוד 1 מיליון ש״ח, רגע, עוד 1 מיליון ש״ח זה גם כן חד פעמי, כרגע זה הקצב של 1 מיליון ש״ח, זה יכול להיות פחות, זה יכול להיות יותר, זה לכל הנושא של סגירת החברה. הרי בסוף סגרנו שם חברה עם עשרות עובדים ועכשיו אנחנו מתעסקים וכבר האמת שולמו, הכל כמעט נוכה, 95% - 90% כבר נוכה אבל עדיין אנחנו מתעסקים שם עם כל מיני שארים וספקים שמביאים חשבוניות ועובדים שקיבלו פיצויים ואומרים רגע, מגיע לנו יותר ועבדנו את השעות האלה וויכוחים וכל הנושא הזה אנחנו תקצבנו פה אצלנו עוד סכום מהותי, 1 מיליון ש״ח, לכסות עלויות בעצם שקשורות לסגירת החברה.

אמנון סעד: כן, אבל האומדנים לא מראים שאנחנו צריכים כאלה סכומים אבל אתה עשית את זה-

גל לניאדו: אני מסכים, לקחנו מקדם בטיחות. נקווה שחלק גדול יחזור לקופה. אנחנו לא יודעים עדיין.

אמנון סעד: לקחת מקדם מאוד מאוד גבוה. יש מקרים גם שפתאום שמענו שלא הפרישו להם לפני שנים, כל מיני דברים כאלה, אנחנו מגלים תוך כדי תנועה-

גל לניאדו: בדיוק, אתה לא יכול-

אמנון סעד: לכן הדוח של ״ארקדאש״ עדיין לא סופי כי הוא לא יודע מה הוא מגלה, לפעמים פתאום גברת אחת לא קיבלה. בגדול, הכסף הועבר לכל מי שאנחנו מכירים ללא ההתערבות של העירייה. זאת אומרת כרגע את המיליון ש״ח האלה שאנחנו לוקחים כבטחון, על פניו אנחנו לא צריכים אבל אנחנו לוקחים את זה כמקדם-

גל לניאדו: לא, נצטרך חלק מזה בטוח.

אמנון סעד: יכול להיות, בסדר. אני אומר בזהירות.

גל לניאדו: כן.

אמנון סעד: נכון לרגע זה שילמנו גם את ה-530 אלף ש״ח שפעם הפרישו לשתי מורות, במקום שייקחו את הכסף, השאירו את זה בקופת התיכון אז התיכון שילם גם את זה.

גל לניאדו: נכון.

אמנון סעד: זה כסף שהעירייה לא עזרה וחשבנו אז שאולי כן אנחנו נצטרך את הכסף הזה. בקיצור-

גל לניאדו: אבל מצד שני שמנו אותו לספקים שם בצד כי לא רציתי, שמנו ספקים גדולים בצד.

אמנון סעד: כן, יש ספקים גדולים שאנחנו-

גל לניאדו: אוטומציה ועוד כל מיני.

שימי בונפיל: צריך לשלם לו.

גל לניאדו: בסדר, נכון.

אמנון סעד: כן.

גל לניאדו: נקווה מאוד שהרצועה תהיה גדולה וחלק גדול יחזור.

יעלה מקליס: שאלה מנהלית. את הסכום הזה של 3.4 מיליון ש״ח, פירטת בסעיפים נפרדים?

גל לניאדו: כן, זה בשלושה סעיפים נפרדים.

יעלה מקליס: אוקיי.

גל לניאדו: בתקציב זה מופיע בשלושה סעיפים נפרדים.

יעלה מקליס: אוקיי, תפנה אותנו.

גל לניאדו: בבקשה, אין בעיה.

משה מגן: יש הרבה דפים היום לישיבת מועצה.

גל לניאדו: ה-1.128 מיליון ש״ח, מה, לתת לך מספר סעיף?

יעלה מקליס: מספר סעיף או מספר עמוד.

גל לניאדו: טוב, זה אצלי באקסל אז אני לא רואה את מספר העמוד. בואי ננסה לראות אצלי במודפס. תקציב 81421080. רגע, אנחנו נמצא לך את העמוד, שנייה.

יעלה מקליס: 8142

גל לניאדו: הם אחד אחרי השני אז ברגע שמוצאים אחד זה שלושתם ברצף, בסדר? אין כאן איזה, לא צריך לטייל שם.

יעלה מקליס: הנה, אני רואה.

גל לניאדו: אז זהו, אם מצאת את זה אז גמרנו, זה שלושתם.

יעלה מקליס: אה, לא, זה רשת ״עתיד״.

גל לניאדו: כן.

הדר מימון: זה 81?

שני משיח: זה מתחת לרשת ״עתיד״.

גל לניאדו: לא, מתחת לרשת ״עתיד״.

אמנון סעד: לא, רשת ״עתיד״ זה ב״יגאל אלון״.

יעלה מקליס: כן, כן.

גל לניאדו: מתחת. את רואה שלושה סעיפים? יש שלושה סעיפים ברצף.

יעלה מקליס: העברות לרשת ״אורט״.

גל לניאדו: מימון שעות מעבר לתקן תשפ״ז ״אורט״, זה מתחיל מזה ואחרי זה עוד אחד, העברות לרשת ״אורט״, זה אגרת תלמידי חוץ ואחרי זה עוד אחד, זה הכיסוי, מה שעכשיו ראש העיר דיבר על זה, כל סגירת החברה. בסדר? אלה שלושת הסעיפים. בסדר? הם שלושה סעיפים, תסתכלו, הם היו אפס והם שלושתם סעיפים חדשים, ולכן אני התמקדתי בזה כי זה משהו מהותי וחדש.

יעלה מקליס: אז זה בערך 2.8 מיליון ש״ח.

גל לניאדו: ביחד?

יעלה מקליס: כן.

גל לניאדו: לא, זה ביחד 3 מיליון ש״ח.

יעלה מקליס: 3 מיליון ש״ח, בסדר.

גל לניאדו: כן, ביחד.

יעלה מקליס: ביחד.

גל לניאדו: אבל מתוכם רק 843 אלף ש״ח הוא יחזור כל שנה, על פניו. השאר הם חד פעמיים.

יעלה מקליס: אז איך, למה הכנסת את הפסיכולוגים בשפ״ח לתוך הגידול הזה?

גל לניאדו: לא, כי, שנייה, שנייה. את מסתכלת עכשיו על פעולות החינוך? על מה את מסתכלת כשאת אומרת?

אמנון סעד: מה שכתבת.

יעלה מקליס: בדברי הסבר.

גל לניאדו: בדברי הסבר, יפה.

יעלה מקליס: כן.

גל לניאדו: לא, כי גם יש לי עוד עותק פה. דברי ההסבר הוא מדבר בכלל על פעולות חינוך, על כל החינוך. אני עכשיו עצרתי רגע ואמרתי רגע, מתוך החינוך, חלק מהותי זה ״אורט״, עצרתי והלכתי רק ל״אורט״ ודיברתי רק על ״אורט״. עכשיו אפשר לחזור חזרה לחינוך.

יעלה מקליס: כן.

גל לניאדו: בתוך החינוך גם יש לנו גידול בלי קשר, גידול של 0.5 מיליון ₪ בשפ״ח, גם תקנים חדשים שאוישו שמה, גם רפורמה גדולה בשכר שנתנה לנו תוספות שכר משמעותיות, משמעותיות מאוד.

אמנון סעד: לפי הסכם קיבוצי. זה פורסם.

גל לניאדו: בפסיכולוגים, כן כן. וגם כן ההשפעה של ״שאגת הארי״, גם כן, היו שם צוות, צוותים שנשארו שם, צוות או צוותים, מריאנה יודעת שנשארו שם כל הזמן, אפילו ישנו פה, נכון? אז גם, כחלק מהעלות הזאת שדיברתי עליה, 600 אלף ש״ח, אז חלק מזה זה גם זה. אז ספציפית השכר שפ״ח הוא הרבה מהתקציב - חצי מיליון ₪.

שני משיח: למוסדות חינוך.

גל לניאדו: למוסדות חינוך, אני לא דיברתי עליה, אני רק רציתי את זה, קפצתי רגע לזה כי זה משהו גדול ורציתי להסביר אותו. טוב, יש לנו עוד את הקטנת סעיף רזרבה לפעולות ופיזורו על פני הסעיפים השונים. אתם יודעים שיש לנו 1% מהתקציב אנחנו שומרים רזרבה על פי חוק בעצם כי אנחנו מחויבים לזה בחוק, אז על 300 מיליון ש״ח יש לנו 3 מיליון ש״ח רזרבה ועכשיו אנחנו מפזרים חלק מהרזרבה לסעיפים השונים. בסדר? אז 1.4 מיליון ש״ח פה פיזרנו אותם לסעיפים השונים. רווחה, דיברתי על זה, בצד ההכנסות וההוצאות זה מקביל. בסדר? דיברתי על זה. קיטון בהוצאות רווחה בעיקר בשל שינויים בהשמות, כ-1.3 מיליון ש״ח. אז דיברתי על זה, גם ראיתם קטנה בצד ההכנסה. אלה דברי ההסבר מלמעלה. יש לי כאן עוד דוח שנתתי לכם, אם אתם רוצים גם אפשר לעבור עליו שהוא עוד קצת יותר מפורט.

אמנון סעד: שניה שניה, גל, יש היום פשוט טקס.

גל לניאדו: כן.

אמנון סעד: אז אנחנו נעבור ישר לשלב השאלות או ההבהרות, מי שרוצה.

גל לניאדו: רק תן לי רק לפרוטוקול שנגיד, הבאתי לכם גם תמצית עדכון לתקציב, שני העמודים האלה וגם כמובן כל התקציב המפורט מול התקציב המקורי וכמובן לא דיברנו על זה, פרוטוקול ועדת הכספים שצורף פה, שדנו בזה והיא ממליצה לאשר. בסדר? זהו.

ברק עטרי: אוקיי.

ויקטור ג׳נח: רגע, זה תקציב של השנה?

גל לניאדו: עדכון, עדכון, זה רק עדכון תקציב. זה לא תקציב 2027, מה פתאום. זה רק בסוף השנה.

ויקטור ג׳נח: אני יודע.

יעלה מקליס: שאלה לגבי תאגיד המים. הסכום שמיועד ל-2025 כדיבידנד הוא כבר משהו שסגור או זה רק צפי?

גל לניאדו: לפי מנכ״ל תאגיד, לפי ממלא המקום...

אמנון סעד: אני אענה לך. כן, הוא סגור. שני גם שם, שני תענה.

שני משיח: יש דירקטוריון ביום רביעי הקרוב, בעזרת השם. יש הצעה בטיוטה, רשום לאשר, בעזרת השם יאושר.

אמנון סעד: כלומר זה כבר קבוע, כן, אבל אמרתי, זה-

גל לניאדו: הסכום הוא ברור, מוחלט.

אמנון סעד: שירת הברבור, לא יהיה יותר, לא ייתנו לנו להרוויח, זאת המדינה שלנו. כן. עוד משהו, חבר׳ה?

יעלה מקליס: השאלה מי יקבל את הכסף?

אמנון סעד: מה?

יעלה מקליס: השאלה מי יקבל את הכסף?

אמנון סעד: המים יעלו יותר, מי ייקח את הכסף? רשות המים.

שמואל רוטמן: גולדקנופף, גולדקנופף. מי יקבל את הכסף.

גל לניאדו: רשות המים ירוויחו, רק רשות המים.

ברק עטרי: זהו, סיימנו?

אמנון סעד: רגע.

ברק עטרי: אני רוצה לשאול שתי שאלות. 1. זה ככה, בסעיף ההוצאות-

אמנון סעד: כן, כן. רגע, רגע. כן.

ברק עטרי: בסעיף ההוצאות.

אמנון סעד: איפה?

ברק עטרי: יש פה פעולות כלליות.

אמנון סעד: כן.

ברק עטרי: כלליות. כתוב שם גיבוש עירוני 340 אלף ש״ח. הייתי שמח להבין מה זה, קודם כל גיבוש עירוני, באמת.

אמנון סעד: כן, כן.

ברק עטרי: 1.

אמנון סעד: הוצאנו את העובדים לחופשה מרוכזת לרווחת העובד.

ברק עטרי: אה, אתה מדבר על אילת כאילו?

אמנון סעד: כן, כן, כן.

גל לניאדו: לא, זה עוד לא קרה, זה יקרה.

ברק עטרי: לא.

ויקטור ג׳נח: עכשיו חזרו.

אמנון סעד: למה?

גל לניאדו: זה יקרה.

אמנון סעד: אתה מעדכן את 2026.

גל לניאדו: רגע, אני אסביר, אני אסביר. שנייה, שנייה, שנייה, רגע, אני אסביר, שנייה. אני אהיה ברור יותר, אני אסביר. אנחנו לא עושים משהו ומביאים בדיעבד, בסדר? זו הכוונה. הסייעות שיצאו והיו עכשיו בקיץ, זה כבר תוקצב בתקציב המקורי של 2026, בסדר? פה אנחנו מדברים על גיבוש שיהיה בסוף 2026, תחילת 2027.

אמנון סעד: לא, הוא לא יהיה בסוף 2026. הוא יתחיל ב-2027.

גל לניאדו: כן, כן, בסדר, אני אומר-

אמנון סעד: בסדר, אז הוא רוצה מראש בגלל שיש הגדלה בתקציב ונשאר קצת, נשארו זה, יתרות.

ברק עטרי: לא הבנתי מה, נשארו יתרות?

אמנון סעד: אתה רואה.

ברק עטרי: לא, לא שמעתי מה אמרת.

שמואל רוטמן: שמעת, כן שמעת.

אמנון סעד: נשארו, נשאר פה כסף.

ברק עטרי: אוקיי.

אמנון סעד: כיוון שסיימנו את השנה בצורה כל כך טובה, מעבר לתחזית שלנו. בסך הכל, מה שגל מראה לכם פה שזה מעל התחזית שלנו, הרבה מעל התחזית שלנו. תחשוב רגע, אם לא היינו מחזירים את ה-5.5 מיליון ש״ח לקרנות אז כמה כסף נטו היה נשאר פה. לכן ככל ששנת הכספים מאפשרת לנו כזה דבר לרווחת העובד, אנחנו מאשרים את זה ולכן מה שגל אומר, כיוון שב-2026 נשאר כסף, אנחנו בתקציב הזה כבר מאשרים את 2027, כדי שזה לא יהיה בדיעבד. שלא יצאו לטייל בינואר 2027 ואנחנו לא תקצבנו את זה.

ויקטור ג׳נח: מה עם רווחת הנבחרים?

אמנון סעד: פיצה.

ויקטור ג׳נח: פיצה.

אמנון סעד: עוד משהו? שאלה 2?

ברק עטרי: 2.

אמנון סעד: חבר׳ה, הזמן שלנו קצר.

ויקטור ג׳נח: אתה מבין, מוציאים את העובדים-

אמנון סעד: ויקטור, הטקס יותר חשוב מהכדורגל.

הדר מימון: הטקס קבוע בשעה 19:45, לא?

אמנון סעד: הולכים הביתה, מתקלחים.

ברק עטרי: לא, אני התקלחתי לפני שבאתי, יש לי זמן.

אמנון סעד: שמע, אתה מסיים בחמש, מה אתה רוצה.

ברק עטרי: חמש, עד שמגיע, רבע לשש, אני נכנסתי להתקלח.

אמנון סעד: אתה בן אדם זריז.

יובב גוניקמן: שאלה שנייה, ברק.

ברק עטרי: יאללה, בואו נסיים באמת כי אנחנו רוצים לסיים.

אמנון סעד: כן.

ברק עטרי: באותו סעיף, יש שמירה למרכז השירות החדש. מתי נפתח מרכז השירות החדש?

ליאור בוקר: 5 ליולי.

ברק עטרי: 5 ליולי, שזה אומר לפני שלושה-ארבעה חודשים. יש פה 134 אלף, נכון?

ליאור בוקר: זה עד סוף השנה אבל. קח צפי קדימה עד סוף דצמבר.

ברק עטרי: אז חצי השנה השנייה... מה?

ליאור בוקר: עד סוף דצמבר הצפי.

שמואל רוטמן: כן.

ליאור בוקר: עד סוף דצמבר.

ברק עטרי: אז אני שואל, על חצי שנה זו העלות, זו עלות של מה?

שמואל רוטמן: שומר, יש שם שומר בכניסה.

ליאור בוקר: לא, יש מאבטח קבוע.

שמואל רוטמן: לא, מאבטח קבוע.

ליאור בוקר: ביקרת שם?

ברק עטרי: מה?

ליאור בוקר: ביקרת שם, נכון?

ברק עטרי: בטח שביקרתי.

אמנון סעד: אז יש מאבטח קבוע, מה אתה רוצה.

ברק עטרי: אז אני מנסה להבין מה העלות.

אמנון סעד: חצי שנה עולה 134 אלף.

ברק עטרי: מה עלות השכר שלו אם אנחנו מדברים? אתה מדבר פה על 134 אלף ש״ח לחצי שנה.

ליאור בוקר: זה לפי מכרז.

גל לניאדו: זה לפי מכרז. רגע רגע, ברק, שנייה. המכרז, בעצם יש לנו מכרז עם מאבטחים שיושבים בכל מוסדות החינוך. אתה יודע, בכניסה לבתי ספר.

ברק עטרי: נכון.

ליאור בוקר: זה אותו מכרז, זה אותו מכרז.

גל לניאדו: זה מכרז של משכ״ל.

ליאור בוקר: זה שכר ברוטו.

ליאור בוקר: יש שם עלות של שעת מאבטח, חמוש או לא חמוש. העלות היא גבוהה, אתה צודק, היא 80 או 90 ₪ לשעה. זה יוצא לנו, לנו, לא לו, העלות לעירייה, זה כולל כל עלויות המעביד, אבל זה לפי עלות המכרז. בדיוק כמו ששמים-

אמנון סעד: יתרה מזה אני אגיד לך, בעיריות מסביבנו ראו שחסר מאבטחים אז אנחנו במן תחרות כזאת בלתי נגמרת.

שמואל רוטמן: נכון.

אמנון סעד: 38.

שימי בונפיל: 42.

אמנון סעד: 40, 42.

שימי בונפיל: עכשיו בקריית אונו 46.

אמנון סעד: 46. אנחנו צריכים להתאים את עצמנו כי אם לא, במקום לשמור על בית ספר ביהוד מונוסון, הוא ישמור בקריית אונו ויש לו עוד 4 שקלים. זה לפי המכרז הזה.

ברק עטרי: אז הוא יכול להעלות כל פעם את המחיר?

אמנון סעד: לא הוא, אנחנו צריכים להעלות.

שמואל רוטמן: לא, אנחנו צריכים להעלות.

עו״ד רוני חלמיש: לא, הוא אומר לך אני לא מספק מאבטחים ואז אתה צריך גם מאבטחים במקום אחר.

שמואל רוטמן: זה סיפור אחר באירועים, מה שרוני אמר. באירועים קורה לנו מה שאתה עכשיו, מה שרוני תיאר.

אמנון סעד: לא לא, בגדול, בגדול יש תחרות שלא נגמרת על מאבטחים חמושים. זה עולה הרבה כסף ובגלל שהכמות מצומצמת-

חיים איפרגן: יש חוסר, יש חוסר רב.

אמנון סעד: אין היצע גדול, יש ביקוש גדול אז יש תחרות.

יעלה מקליס: איזה מאבטחים מקבלים בסוף.

חיים איפרגן: לא, עם נשק יש חוסר.

יעלה מקליס: נו, בטח, הם בני 70.

אמנון סעד: חבר׳ה.

יעלה מקליס: זו ועדת החקירה הבאה. תזכרו. הסיפור של מאבטחים במוסדות חינוך.

אמנון סעד: אבל בואו נהיה ריאליים, מי מכם היה רוצה לעבוד בעבודה הזאת?

משה מגן: יוצאי משטרה.

אמנון סעד: עזוב, נו, באמת, בחייאת דינק. מי הולך? עזוב. אין לך היום גננים שעובדים פה, על מה אתה מדבר. הגננים באים, כל רגע, באים מערערה כל בוקר. יש בדיחה כזאת של הטנדרים עם הקלשונים והמגרפות ועכשיו הם מגיעים כי הפלסטינים לא נמצאים פה כבר שנתיים וחצי אז אתה רואה אותם, או בגיל 14, או בגיל 70. אז אומרים לי מה, אין עובדים. אני אומר עוד 10 שנים, הרי הם כולם גדלים להיות שם רופאים ורוקחים ועורכי דין. או שתביא מסרי לנקה. גם סייעות, גם זה.

ברק עטרי: בשבוע הבא ביום שני אני שמה, תבקש ממני.

אמנון סעד: כן, אבל אני לא קובע מי יעבוד פה, הלוואי. מי שמפנה לנו את האשפה היום זה עובדים מסרי לנקה, כן, מזל שהם לא יודעים עברית. טוב, חבר׳ה, אפשר להעלות את זה להצבעה?

ויקטור ג׳נח: מה, לא העלית עוד?

אמנון סעד: לא. אני מכבד את הנוכחים פה.

ויקטור ג׳נח: יאללה.

יובב גוניקמן: החלטה אתה צריך.

אמנון סעד: אני אומר, כן. החלטת מועצה. כן. מועצת העיר מאשרת את עדכון הצעת התקציב לשנת 2026 אשר מסתכמת ב-312 מיליון ש״ח ואשר מפורטת בגיליון המצורף. מי בעד? כן. מי נגד? תודה רבה. רשמתם את השמות?

שמואל רוטמן: רגע, הוא רשם?

אמנון סעד: כן.

שמואל רוטמן: רשמתם מי בעד? מי נגד?

אמנון סעד: כן.

הצבעה:

בעד - 11	הדר מימון, משה מגן, דוד מזרחי, ויקטור ג׳נח, חיים איפרגן, ברק עטרי, יובב גוניקמן, שמואל רוטמן, יוסי חזן, שימי בונפיל, אמנון סעד
נגד - 2	ורדי בושרי, יעלה מקליס

החלטה: מועצת העיר מאשרת ברוב קולות את עדכון הצעת התקציב לשנת 2026 אשר מסתכמת ב: 312,000 אש״ח, ואשר מפורטת בגיליון המצורף.

הישיבה ננעלה.